

“मीठे बच्चे— यता-उता बसेर फाल्तू कुरामा आफ्नो समय खेर नफाल, बाबाको यादमा रह्यौ भने समय सफल हुन्छ।”

प्रश्नः— बाबाको नाम प्रसिद्ध कुन बच्चाहरूले गर्न सक्छन्?

उत्तरः— जसले बाबा समान सेवा गर्छन्। यदि हर कर्म बाबा समान भयो भने धेरै ठूलो फल मिल्छ। बाबाले हामी बच्चाहरूलाई आफू समान बनाउनको लागि पुरुषार्थ गराइरहनु भएको छ।

प्रश्नः— अन्तर्मुखी केलाई भनिन्छ? तिम्रो अन्तर्मुखता अनौठो छ, कसरी?

उत्तरः— आत्म-अभिमानी भएर रहनु नै अन्तर्मुखी बन्नु हो। भित्र जो आत्मा छ, उनलाई सबैथोक बाबा सँग नै सुन्नु छ, एक बाबा सँग नै बुद्धियोग राखेर गुणवान बन्नु छ, यही हो अनौठो अन्तर्मुखता।

गीतः— ओम् नमो शिवाए...

ओम् शान्ति। मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूले यो गीत सुन्यौ। बाबाको महिमा सुन्यौ र बाबाको महिमाको फल फेरि बच्चाहरूलाई मिलिरहेको छ। बच्चाहरूले फेरि बाबाको शो गर्छन्। तर शो तब गर्छन्, जब उहाँले जस्तै सेवा गर्छन्। उनले फल पनि भारी पाउँछन्। अहिले तिमी बच्चाहरू यथार्थमा छौं। भक्तहरूले केवल गायन गरिरहन्छन्। तिमीलाई थाहा छ— बापदादा संगममा हाम्रो सम्मुख बस्नु भएको छ। बाबा अवश्य दादाको तनद्वारा नै बताउनु हुन्छ। यो बच्चाहरूलाई पक्का निश्चय छ— हामी पुरुषार्थ गरेर अवश्य बाबा समान बन्छौं। बाबा पतित-पावन, ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ। उहाँबाट तिमी पतित-पावनी ज्ञान गंगा निकलेका छौ। गंगा किन भनिन्छ? किनकि तिमीहरू सबै सजनी हो। सबैलाई ज्ञान गंगा नै भनिन्छ। बच्चाहरूलाई नशा चढ्छ— हामी श्रीमत अनुसार सारा विश्वको मनुष्य मात्रलाई सुख दिन सक्छौं, जो अरू कसैले दिन सक्दैन। अहिले बाबा आउनु भएको छ सबैलाई सद्गति दिन, र दिलाउनु हुन्छ पनि बच्चाहरूद्वारा किनकि गर्ने-गराउनेवाला हुनुहुन्छ नि। त्यसैले यस्तो बाबाको श्रीमतमा अवश्य चल्नु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— जसले गर्छ र जति सेवा गर्छ, उसैले २१ जन्मको लागि उच्च प्रारब्ध पाउँछ। तर तकदिरमा छैन भने केही गर्दैन। छ धेरै सहज। दिन-प्रतिदिन बाबाले धेरै राम्रो-राम्रो प्वाइन्टहरू दिइरहनु हुन्छ, र बाबा भन्नुहुन्छ— जति झोली भर्नु छ भर। यो पनि आफूलाई थाहा हुन सक्छ— मैले आफ्नो झोली राम्रो सँग भरिरहेको छु या कहीं समय खेर फाल्छु? भक्तिमा त धेरै समय व्यर्थ गन्यौं, शक्ति व्यर्थ गन्यौं, पैसा पनि बर्बाद गन्यौं भने मेहनत पनि बर्बाद गन्यौं। हेर कति मेहनत गर्छन्। जप, तप, दान, तीर्थ आदि कति गर्छन्। यो जे जति भयो ड्रामानुसार। अहिले त छ पुरुषार्थको कुरा। जे बितिसक्यो, त्यसलाई त केही केही गर्न सकिँदैन। फेरि आफ्नो समयमा दोहोरिन्छ। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— श्रीमतमा चल। आफ्नो समय यता उता बर्बाद नगर। समय लाई आबाद गर— बाबाको यादमा। धेरै बच्चाहरू छन्, जो बाबाको कुरा एक कानले सुनेर अर्कोले निकालिदिन्छन्। जसले राम्रो सँग धारण गर्छन्, उनले फेरि अरूको पनि अवश्य सेवा गर्छन्। आफ्नो समय कहीं पनि बर्बाद गर्दैनन्। धेरै बच्चाहरू छन्, जो सारा दिन बहिर्मुखी रहन्छन्। बच्चाहरूले पुरुषार्थ गरेर अन्तर्मुखी बन्नु पर्छ। भित्र आत्मा छ नि। यो निश्चय गर्नु छ— हामी आत्माहरूलाई बाबाले सम्झाइरहनु भएको छ— प्यारा बच्चाहरू, तिमी आत्म अभिमानी भएर रहनु छ, सच्चा सच्चा अन्तर्मुख यसलाई भनिन्छ। हाम्रो अन्तर्मुख हुने कुरा नै अनौठो छ। भित्र जो आत्मा छ, उसले सबैथोक बाबा सँग नै सुन्नु छ। बाबाले प्यार सँग बच्चाहरूलाई पटक-पटक सम्झाउनु हुन्छ। माता-पिता अरू पनि जो

अनन्य भाइ-बहिनी छन्, जसले राम्रो सेवा गर्छन्, उनीहरू सँग तिमीले सिक्नु पर्छ। हुन त धेरैथोरै अवगुण त सबैमा अहिले छ। गायन पनि छ- म निर्गुण हारेमा.. अहिले तिमी बच्चाहरू गुणवान बन्नु छ। त्यो तब बन्न सक्छौ, जब बाबा सँग बुद्धियोग हुन्छ। मायाले त धेरै भट्काउँछ। बच्चाहरू गिर्छन् र चढिरहन्छन्। जो धेरै अभिमानमा रहन्छन्, उनीहरू गिरिरहन्छन्। जो आत्म अभिमानी रहन्छन्, उनीहरू गिर्छन्। उनले बाबा सँग प्रतिज्ञा गर्छन्- मैले यो काम गरेर नै देखाउँछु। पूर्ण पवित्र बनेर नै देखाउँछु। भित्र यो पक्का निश्चय गर्नु पर्छ- मैले बाबा सँग पूरा-पूरा वर्सा लिनेछु। कहीं पनि फाल्तू समय नगुमाऊ। बच्चाहरूले शरीर निर्वाह पनि गर्नु छ। घरबार छोड्नु त हठयोगी संन्यासीहरूको काम हो। तिमीले त आफ्नो रचनाको पनि पूरा रेखदेख गर्नु छ र दिलमा यो निश्चय राख्नु छ- यी आँखाले हामी जे देख्छौं, ती सबै विनाश भएर जानेवाला छन्। यसमा ममत्व राख्नाले आफ्नै नोक्सान गर्छन्। ममत्व एक बाबा सँग राख्नु छ। मुख्य कुरा हो पवित्रताको। यसमा पनि धेरै हंगामा हुन्छन्। क्रोधमा यति हंगामा हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ- यो काम विकार त यस समय सबैमा प्रवेश छ। सबै विकारद्वारा पैदा हुन्छन्। तिमीले सम्झाउन सक्छौ- हामीले भ्रष्टाचारीलाई श्रेष्ठाचारी बनाउन मदत गरिरहेका छौ।

अहिले तिमी बच्चाहरू आत्म-अभिमानि बन्नु छ। पतित-पावन बाबालाई याद गर्नु छ। बोलाउँछन् पनि- हे पतित-पावन आउनुहोस्, आएर के गर्नु हुन्छ? अवश्य पावन बनाउनुहुन्छ। यहाँ स्नान आदिको त कुरा छैन। बाबा भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर, अरू कुनै पनि उपाय छँदै छैन। योग अग्निद्वारा नै तिमी पतितबाट पावन बन्छौ। आइरन एजबाट तिमी गोल्डेन एजमा जान्छौ। यो एकै उपाय हो, अरू कुनै उपाय नै छैन। सबै बिमारीहरूको एकै दबाई हो, बाबाको याद। यसबाट नै सबै दुःख दूर हुन्छन्। बाबाको यादले वर्सा पनि याद आउँछ। बाबा मतलब नै वर्सा। लौकिक पिता जति नै गरिब भए तापनि पाई-पैसा, भाँडा आदिको केही त वर्सा दिन्छन् अवश्य। तिमीले पहिला बाबालाई फेरि वर्सालाई याद गर्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मनमनाभव, मध्याजी भव। बाबाले तिमीलाई सबै वेद, शास्त्रको सार सम्झाउनु हुन्छ। अरू कसले पनि यो सार जानेका छैनन्। बाबाले सीधा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! देह-अभिमानलाई छोडिदेऊ। तिमीले सम्झनु पर्छ- हामी आत्माहरू सँग बाबाले कुरा गरिरहनु भएको छ। निराकार बाबाले निराकार बच्चाहरूलाई नै भन्नुहुन्छ- तिमी आत्माहरूले कानद्वारा सुनेका छौ? तिमीले नै सबैथोक गर्छौ। कुनै पनि हालतमा बच्चाहरू देह-अभिमानि बन्नु हुँदैन। आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर। सेवा पनि गर किनकि देहद्वारा नै सबै काम हुन्छ। त्यो त गर्नु नै पर्छ। कुनै-कुनै केही समयको लागि बेहोश पनि हुन्छन्। तर त्यो कुनै ज्ञानको कुरा होइन। यहाँ त बाबालाई याद गर्ने नै मेहनत गर्नु छ, जसमा नै मायाको धेरै विघ्न पर्छन्। तिमीलाई थाहा छ- हामीले बाबाको गोद लिएका छौं, त्यसैले बाबालाई अवश्य याद गर्नु पर्छ। भोग बनाउँदा पनि शिवबाबालाई याद गर्नु पर्छ। पहिले भोग बनाउँदा कृष्णलाई, रामलाई, गुरुनानकलाई याद गर्थ्यौं। गुरुवाणी पढ्थ्यौं। यादमा बनायौं भने शुद्ध हुन्छ। फेरि अभ्यास हुन्छ। यहाँ पनि बाबाको यादको अभ्यास हुनु पर्छ। जति हुन सक्छ भोग वा भोजन बनाउने समय बाबालाई याद अवश्य गर्नु पर्छ, धेरै आवश्यक छ। तर बच्चाहरूले याद गर्दैनन्। भण्डारामा एक आपसमा याद गराउनु पर्छ- बाबालाई याद गरेर भोजन बनाऊ। यस्तो गर्दै-गर्दै पक्का हुन्छ। जसलाई अभ्यास हुँदैन, उसले त कहिल्यै याद गर्दैनन्। ब्रह्मा-भोजनको धेरै महिमा छ त्यसैले अवश्य केही हुनु पर्छ नि। देवताहरूले पनि इच्छा राख्छन् ब्रह्मा भोजनको। यादमा रहेर भोजन बनाउनाले आफ्नो पनि कल्याण हुन्छ भने

आउने पनि कल्याण हुन्छ। यादमा रहनाले बुद्धिमा आउँछ— हामी शिवबाबा सँग वर्सा लिइरहेका छौं। तर बच्चाहरूले याद गर्दैनन्, यो कच्चापन हो। पछि गएर यस्ता बच्चाहरू निस्कनेछ, जो बाबाको यादमा एकदम मस्त हुन्छन्। यादमा नै भोजन आदि बनाउने छन्। जस्तै मदिरमको नशा चढ्छ। तिमी बच्चाहरूलाई फेरि यो रूहानी बाबाको यादको नशा रहनु पर्छ, यसबाट धेरै फाइदा हुन्छ। साजनलाई वा बाबालाई याद गर्नु छ, अति मीठो बाबा हुनुहुन्छ। उहाँ जस्तो मीठो कोही छैन। बाहिरका मानिसले त यी कुरालाई जानेका नै छैनन् देवी-देवता धर्मवाला नै बुझ्न सक्छन्। त्वमेव माता च पिता... यो एक निराकार बाबाको महिमा हो। कृष्णलाई कसैलाई भन्न सक्दैन। अवश्य बाबाले यति उच्च कर्तव्य गर्नुभयो, त्यसैले फेरि भक्तिमार्गमा हामीले उहाँको यति महिमा गर्छौं।

अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! अरू सबैतिरबाट बुद्धियोग हटाऊ। सारा दुनियाँबाट, आफ्नो देहबाट पनि बुद्धिको योग हटाएर म एकलाई याद गर्नु भन्ने तिम्रो बेडा पार हुन्छ। धेरै सस्तो सौदा छ, तर लिनेवाला नम्बरवार छन्। यो पनि ड्रामा बनेको छ। बाबाले कति राम्रो सँग सम्झाउनु हुन्छ। सुन्छन् पनि, कुनैले त राम्रो सँग धारण गर्छन्, कुनैले त एक कानबाट सुनेर अर्कोबाट निकालिदिन्छन्। यहाँ सम्मुख सुनेर बच्चाहरू रिफ्रेश हुन्छन् फेरि बाहिर गएपछि बिर्सिन्छन्। केही पनि याद रहँदैन। कुनैले त राम्रो सँग दोहोर्‍याउँछन् पनि। जो बाबाले सम्झाउनु भएको छ, त्यो यथार्थमा गर्छन्। सबै उठेर तिमीले बाबाको यादमा भोजन बनायौ भन्ने भोजनमा तागत हुन्छ। यति तिमी बच्चाहरूलाई नशा रहनु पर्छ— सारा मनुष्य कुलको उद्धार गर्नु छ। मनुष्य कुलको नै कुरा हो। यस्तो होइन जनावर आदिको उद्धार गर्छु। उहाँको ड्रामामा पार्ट नै यो छ। जस्तो मनुष्य त्यस्तै फर्निचर। सत्ययुगमा फोहोर मैला हुँदैन। तिम्रो लागि कति वैभव हुन्छन्। वहाँ पंछी जनावर आदि सबै रोयल हुन्छन्। जस्तो मनुष्य त्यस्तै उनको सामग्री हुन्छ। गरिबको सामग्री के होला? धनवानको सामग्री कति रोयल हुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ बाबाले हामीलाई धेरै उच्च कमाई गराउनुहुन्छ। फेरि जति जसले गर्छन्, पढाइ एउटै छ। पद हरेकले नम्बरवार पाउँछन्। राजा-रानी, प्रजा, धनवानका नोकर चाकर, गरिबका नोकर-चाकर सबै हुन्छन्। बुद्धिमा छ— हामीले आफ्नो राजधानी योगबलद्वारा स्थापना गरिरहेका छौं। हतियार आदिको यहाँ कुरा छैन। यो हो अहिलेको कुरा। योगबलद्वारा तिमीले राजाई पाउँछौं। यस समय तिमी ब्राह्मणीहरू (शक्तिहरू) हो। सत्ययुगमा देवीहरूलाई हतियार आदि हुन सक्दैनन्। यो हो अहिलेको कुरा— ज्ञान तरबार, ज्ञान खड्ग। फेरि उनीहरूले सबै स्थूल रूपमा लिएर गएका छन्। अहिले तिम्रो चेहरा र चालचलन दुवै बदलिन्छ। कालोबाट गोरो बन्छौं। सर्वगुण सम्पन्न र १६ कला सम्पूर्ण बन्छौं, जति जसले पुरुषार्थ गर्छन्, यसमा झुटो त चल्न सक्दैन। यदि भित्र केही कालो भरिएको भए बाहिर पनि कालो नै देखिन्छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमी यस्तो मीठो बन्छौ, जसकारण सबैले सम्झनेछन् यिनलाई बनाउने को हो? तिम्रो बुद्धिमा सारा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको ज्ञान छ। यस चक्रलाई जान्नाले नै तिमी चक्रवर्ती राजा बन्छौ। बोर्ड लगाइदेऊ— रचयिता बाबा, उहाँले सारा ज्ञान दिनु हुन्छ। तिमी हौ ब्राह्मण। तिम्रो जात नै भिन्न छ। तिमी ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मणलाई नै बाबाले ज्ञान सुनाइरहनु भएको छ। त्यसैले शिवबाबा सँग तिम्रो कति प्यार हुनु पर्छ। तर राम्रा-राम्रा फस्टक्लास बच्चाहरू योगमा फेल हुन्छन्। ज्ञान त धेरै सहज छ। मुरली पनि राम्रो चलाउँछन् तर योगमा मेहनत छ। यादद्वारा विकर्म विनाश गर्नु— यसमा मेहनत छ। यसमा धेरै फेल हुन्छन्।

भगवानुवाच तिमीलाई मनुष्यबाट देवता, पतितबाट पावन बनाउन आएको छु। ज्ञानद्वारा नै सद्गति हुन्छ, त्यसैले ज्ञान सागरले अवश्य ज्ञान दिनु पर्छ। बाँकी पानीको सागर वा नदीले कहाँ पावन बनाउन सक्छ र। अहिले तिमी बच्चाहरूले बुझेका छौ हामी आफ्नो लागि राजधानी स्थापना गरिरहेका छौं। आत्म-अभिमानी बनिरहेका छौं। हामी बाबा सँग ज्ञानको वर्सा लिएर विश्वको मालिक बन्छौं। कहाँ उनीहरूको बुद्धि, कहाँ तिमी बुद्धि। उनीहरू सबैले विनाशको लागि काम गर्छन्, तिमीले स्थापनाको लागि गर्छौ। यी कुरा भुल्नु हुँदैन। तर जसको तकदिरमा छैन, धारणा नै गर्दैनन् पुरुषार्थ गर्नु पर्छ— उच्च पद पाउनको लागि। हामी पास भएर उच्च नम्बर लिन्छौं। चाहन्छन् तर मेहनत पुग्दैन। यो हो बेहदको पढाइ, बाबाले त विश्वको बादशाही दिनुहुन्छ। आश्चर्य छ नि। धेरै प्यार सँग सम्झाउनु हुन्छ। प्यारा बच्चाहरू, मलाई याद गर, दिलदेखि याद गर्नु पर्छ। बाबा फेरि आउनु भएको छ। हामी अवश्य बाबाको मतमा चलेर पूरा वर्सा लिन्छौं। बाबा हामीले हजुरलाई चिनेका छौं। बाबालाई देखेका पनि छैनन्, घर बसेर पनि टचिड हुन्छ। कुनैलाई थोरै सुनेर पनि नशा चढ्छ। तकदिरले पनि साथ दिन्छ। कुनै फेरि संगदोषमा आएर पढाइ छोडिदिन्छन्। रावण मतवाला अलग छन्, ईश्वरीय मतवाला अलग छन्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— कसरी राजाई स्थापना भइरहेको छ योगबलद्वारा। बाहुबल अनेक प्रकारका छन्। योगबल एकै प्रकारको छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) अन्तर्मुखी बनेर एक बाबा सँग नै सुन्नु छ। एक बाबा सँग बुद्धियोग राखेर गुणवान बन्नु छ। बाह्यमुखतामा आउनु हुँदैन।
- २) रूहानी बाबाको यादको नशामा रहेर भोजन बनाउनु वा खानु पर्छ। पक्का योगी बन्नु छ।

वरदानः— प्रवृत्तिमा रहेर लौकिकता देखि निर्लिप्त रहेर प्रभुको प्यार प्राप्त गर्ने लगावमुक्त भव

प्रवृत्तिमा रहेर पनि लक्ष्य राख— सेवा-स्थानमा सेवाको लागि छौं, जहाँ पनि रहन्छौ, वहाँको वातावरण सेवा स्थान जस्तो होस्, प्रवृत्तिको अर्थ नै पर-वृत्तिमा रहनेवाला अर्थात् मेरोपन न भएको, बाबाका हौ त्यसैले पर-वृत्ति छ। जो आए पनि अनुभव गरून्— यिनीहरू न्यारा र प्रभुको प्यारा छन्। कसैमा पनि लगाव नहोस्। वातावरण लौकिक नहोस्, अलौकिक होस्, भन्नु र गर्नु समान होस्, तब नम्बरवन हुन्छौ।

स्लोगनः— सदा खजानाहरूबाट सम्पन्न र सन्तुष्ट रह्यौ भने परिस्थितिहरू आउँछन् र परिवर्तन हुन्छन्।